

Mirko Kunčič:

Dedek na smučarski tekmi.

*Dedek k peči sedel je,
truden se udal zaspancu.
In zdaj sanja: z mladimi
smuča se po strmem klancu.*

*Hej, kako drvi navzdol!
To ni tekma: divji boj je;
še celo pravaka Jožka
pustil daleč za seboj je.*

*A nenadoma mu tal
zmanjka pod nogami — hopla!
Hrabrega je smučarja
spreletela misel topla.*

*V črn prepad drvi, drvi...
Smrti več ne more uteći.
Še en krik — in dedek naš
znajde se na tleh pri peči...*